آیین‌نامهٔ اعطای ترفیع پایهٔ اعضای هیئت علمی مرکز تحقیقات سیاست علمی کشور

مقدمه

بـه منظـور ارزیـابی فعالیتهـای اعـضای هیئـت علمـی و بـا توجـه بـه بخـشنامهٔ شـمارهٔ 2/17967/4297 مـورخ 1382/12/18 وزارت علوم، تحقیقات و فنّاوری، آیین‌نامهٔ اعطای ترفیع اعضای هیئت علمیِ مرکز تحقیقات سیاسـت علمی کشور به شرح زیر تدوین می‌شود:

مادّهٔ 1- تعاریف

برای رعایت اختصار، تعاریف زیر در این آیین‌نامه رعایت می‌شود:

الف ـ **وزارت**: منظور وزارت علوم، تحقیقات و فنّاوری است.

ب – **مرکز**: منظور مرکز تحقیقات سیاست علمی کشور است.

ج – **ترفیع**: ترفیع عبارت است از احراز یک پایهٔ بالاتر.[1]

د- **هیئت علمی**: فردی است که صلاحیت علمی و عمومی وی برای ارائهٔ خـدمات آموزشـی و پژوهـشی در مراکز آموزش عالی، تحقیقاتی یا فنّاوری به تأیید وزارت رسیده و همهٔ ساعتهای کارِ موظف خـود را در آن مؤسسه به تدریس و تحقیق می‌گذراند.

هـ- **آیین‌نامهٔ ارتقا**: منظور آیین‌نامهٔ ارتقای مرتبهٔ اعضای هیئت علمی[2] است.

مادّهٔ 2- به اعضای هیئت علمی رسمی در قبال هر سال خدمت قابل قبول در امور آموزشـی و پژوهـشی یـک پایـهٔ ترفیع سالیانه اعطا می‌شود.

تبصره: هر یک از اعضای هیئت علمی موظف است سالیانه طرحی پژوهشی مصوّب مرکز را به پایان رساند.

مادّهٔ 3 – ارزیابی خدمات سالیانه اعضای هیئت علمی بر اساس کسب امتیاز از فعالیتهای مندرج در جدول 1 است :

جدول 1: امتیازات ترفیع سالیانه

فعالیت / مرتبه علمی	آموزشی	پژوهشی	اجرایی	مجموع امتیاز موردنیاز
مربی	حداکثر 3 امتیاز	حداقل 4 امتیاز	حداکثر 3 امتیاز	10
استادیار و بالاتر	حداکثر3 امتیاز	حداقل 6 امتیاز	حداکثر 3 امتیاز	12

تبصرهٔ 1: معیار محاسبهٔ امتیازها، مواد آیین‌نامهٔ ارتقا است.

تبصرهٔ 2: اعضای هیئت علمی با مرتبهٔ اسـتادیاری و بـالاتر حـداکثر مـی‌تواننـد دو امتیـاز پژوهـشی را از مقالـه‌هـای علمی_ترویجی یا مقاله‌های کنفرانس کسب کنند.

تبصرهٔ 3: صرفاً امتیازهای پژوهشی اضافه بر امتیاز مورد نیاز برای ترفیع سالیانهٔ عضو هیئت علمی، قابل ذخیره کـردن برای سالهای بعد است.

---

[1] مادّهٔ 9 قانون استخدام کشوری مصوب 1345/3/31

[2] آیین‌نامهٔ ارتقا، شمارهٔ 15/5010/10710 مصوب 1380/9/6 وزارت علوم، تحقیقات و فنّاوری

تبصرهٔ 4: ترفیع سالیانهٔ اعضای هیئت علمی موضوع مادّهٔ 44 [1] آیین‌نامه استخدامی هیئت علمی بدون نیاز به ارزیابی اعطا می‌شود. اما ارزشیابی سالیانهٔ شاغلان سایر سمتهای مدیریتی که با حفظ رابطهٔ آموزشی و پژوهشی با مرکز، در جای دیگری مأمور هستند طبق ضوابط این آئین‌نامه صورت می‌پذیرد.

تبصرهٔ 5 : ترفیع سالیانهٔ آن دسته از اعضای هیئت علمی که تصدی سمتهای اجرایی موضوع تبصرهٔ 3 [2] مادّهٔ 31 آیین‌نامهٔ استخدامی هیئت علمی را بر عهده دارند، حسب مورد بر اساس مجموع امتیازات این مادّه و بی‌نیاز از محدودیتهای تعیین شده در جدول 1 انجام می‌شود.

مادّهٔ 4 – چنانچه عضو هیئت علمی برای سه سال متوالی نتواند حداقل امتیاز لازم برای دریافت یک پایه ترفیع را کسب کند، مصداق رکود علمی و عدم کفایت برای ادامهٔ عضویت در هیئت علمی شناخته شده و مطابق مادّهٔ 32 [3]آیین‌نامهٔ استخدامی اعضای هیئت علمی با وی رفتار می‌شود.

مادّهٔ 5 – مرجع بررسی ترفیع اعضای هیئت علمی، کمیتهٔ ترفیع مرکز است که متشکل از رئیس مرکز (رئیس کمیته)، معاون پژوهشی (نایب رئیس و دبیر کمیته) و یک نفر از اعضای هیئت علمی به انتخاب رئیس مرکز است.

مادّهٔ 6 – بررسی و اعطای ترفیع اعضای هیئت علمی مطابق روند زیر انجام می‌شود:

الف- دفتر هیئت علمی کار برگه‌های ترفیع را دو ماه قبل از مهلت ترفیعِ هر یک از اعضای هیئت علمی، برای آنان ارسال می‌کند.

ب- دبیر کمیتهٔ ترفیع نتیجهٔ ارزیابی ترفیع را حداکثر یک ماه پس از دریافت کار برگه به عضو هیئت علمیِ مشمول اعلام می‌کند.

ج- در صورت منفی بودن پاسخ کمیتهٔ ترفیع، عضو هیئت علمی حق دارد ظرف حداکثر 15 روز پس از ابلاغ رأی کمیته، اعتراض خود را به کمیتهٔ ترفیع تسلیم کند. در این صورت کمیته موظف است در اولین جلسه بعد به اعتراض رسیدگی و نظر قطعی خود را اعلام کند.

مادّهٔ 7- اعطای پایهٔ ترفیعیِ تشویقی بر مبنای آیین‌نامه‌ای است که به تصویب شورای پژوهشی مرکز برسد.

مادّهٔ 8- این آیین‌نامه مشتمل بر یک مقدمه، هشت مادّه و هفت تبصره در تاریخ 1386/4/18 به تصویب شورای پژوهشی مرکز رسید و پس از تصویب هیئت امنا از تاریخ 1386/1/1 لازم الاجرا است.

---

[1] بر اساس این مادّه اعضای هیئت علمی دانشگاه با رعایت اصل یکصد و چهل ویکم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران می‌توانند تصدی مشاغل سیاسی از قبیل ریاست جمهوری، نخست‌وزیری، وزارت، معاونت نخست‌وزیری، معاونت وزارت، سفارت، استانداری، نمایندگی مجلس شورای اسلامی، ریاست سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی، دبیرکل سازمان امور اداری و استخدامی کشور و یا سمت شهرداری را بپذیرد.

[2] این تبصره ناظر بر واحدهای موظف تدریس آن دسته از اعضای هیئت علمی است که سمتهای اجرایی دارند.

[3] بر اساس این مادّه هرگاه رئیس مرکز به نحوی از انحا از رکود علمی و عدم کفایت و صلاحیت هریک ازاعضای هیئت علمی مرکز برای اجرای وظایف پژوهشی محوله مطلع گردد کمیسیونی مرکّب از سه نفر از اعضای هیئت علمی که صلاحیت رسیدگی در مورد کارهای پژوهشی وی دارند ترتیب خواهد داد تا تحقیق به عمل آورد و گزارش کامل و موجّهی بدهد. تشکیل و گزارش کمیسیون مذکور به طور محرمانه خواهد بود و در صورتی که این گزارش حاکی از رکود علمی عضو یا عدم کفایت و یا صلاحیت او برای اجرای وظایف محوله باشد رئیس مرکز مراتب را جهت رسیدگی و اتخاذ تصمیم به هیئت ممیزه منطقهٔ 2 پژوهشی ارجاع می‌کند چنانچه هیئت ممیزه پس از رسیدگی به کلیه فعالیتهای علمی و پژوهشی عضو و اخذ توضیحات لازم از او رکود علمی یا عدم کفایت و صلاحیت عضو را محرز دانست به خدمت او خاتمه داده می‌شود و به ترتیب زیر با وی رفتار می‌شود:

الف ـ در صورتی که عضو واجد شرایط بازنشسته شدن باشد بازنشسته می‌شود.

ب ـ درصورتی که عضو شرایط بازنشسته شدن را دارا نباشد کلیه وجوهی که بابت کسور بازنشستگی پرداخته است به او مسترد خواهد شد.

تصمیم هیئت ممیزه پس از تصویب رئیس مرکز قطعی و لازم‌الاجرا است.